

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ
ΠΕΝΤΕ ΕΝΔΟΞΟΥΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑΣ,
ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

(ὡν ἡ μνήμη τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ)

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ
ΠΕΝΤΕ ΕΝΔΟΞΟΥΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑΣ,
ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Μετὰ τό, Εὐλόγητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ

ἄνδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου. Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

εἶτα τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τῇ τοῦ Κυρίου πυρωθέντες ἀγάπῃ,
ἐμυκτηρίσατε τῆς Ἄγαρ τὴν πλάνην,
συμμέτοχοι γενόμενοι τῶν πάλαι Ἀθλητῶν
ὅθεν ἀνεδείχθητε Σαμοθράκης προστάται,
Πέντε Νεομάρτυρες,

ἐν τῇ Μάκρῃ τυθέντες,
καὶ χορηγεῖτε πᾶσι τοῖς πιστῶς,
ἐξαιτουμένοις,
αἰτήσεων πλήρωσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Θὺ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβέουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρους;
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σφῆζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνό-
μημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου

ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικῆσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν

συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

*Εἶτα ὁ κανὼν, οὔ ἡ ἀκροστιχίς:
«Σκέπετε πιστούς, Πεντὰς Νεομαρτύρων. Α(θανάσιος)».*

Ῥοδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σαμόθρακες ὄντες γένος φθαρτόν,
υἱοὶ Ἐκκλησίας,
ἀνεδείχθητε ἀθληταί,
πιστῶν ἐκδεχόμενοι αἰτήσεις,
καὶ ἐκπληροῦντες αὐτὰς ὡς φιλάδελφοι.

Ἑλαπέντες τὴν Πίστιν τὴν ἀληθῆ,
βιαίῳ τῷ τρόπῳ,
ἀπεπτύσατε θαυμαστῶς,
τῆς Ἄγαρ τὴν πλάνην ἀθλοφόροι,
ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντες σύμπεντε.

Ἐν σκότει βαδίζοντες μεριμνῶν,
τὸ φῶς ἐκζητοῦμεν,

τὸ λαμπρότατον τοῦ Χριστοῦ,
ὃ δότε ἡμῖν, Μάρτυρες θεῖοι,
ὅπως εὐθέως τὰς τρίβους ποιώμεθα.

Θεοτοκίον

Παρθένε, τεκοῦσα Λόγον Θεοῦ,
πολλὴν παρρησίαν,
νῦν δικαίως Αὐτῷ πλουτεῖς,
διὸ ὡς φιλόανθρωπον δυσώπει,
δοῦναι ἡμῖν τῶν σφαλμάτων διόρθωσιν.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανιας ἀψίδος.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ,
τὰ ζοφερὰ κύματα,
τὴν ζωὴν ἡμῶν καταντλοῦσιν,
Ἅγιοι Μάρτυρες,
ὅθεν δεόμεθα,
εὐχαῖς ὑμῶν πρὸς Δεσπότην,
τὴν γαλήνην δίδοσθε,
τοῦ θεοῦ Πνεύματος.

Ἐυραυνία μεγίστη,
ἢ τῶν παθῶν κράτησις,
ἐξ ὧν, Νεομάρτυρες Πέντε,

ἡμᾶς λυτρώσασθε,
ὥσπερ τὸν τύραννον,
τῆς ἀσεβείας συμφώνως,
καθομολογήσαντες,
κατενικήσατε.

Εὐληφότες τὴν χάριν,
παρὰ Χριστοῦ, Ἅγιοι,
νόσους ἐκδιώκειν καὶ πάθη,
ψυχῆς καὶ σώματος,
ταχὺ ἰάσασθε,
σωματικὰς ἀλγηδόνας,
καὶ ψυχῶν ἀχθήματα,
ἡμῶν δυσίατα.

Θεοτοκίον

Ποίοις λόγοις, Παρθένε,
τὴν πρὸς ἡμᾶς χάριν σου,
ἐκδιηγηθῆναι ἀξίως,
ἂν δυνηθεῖμεν;
πᾶσαν γὰρ νόησιν,
καὶ λογισμὸν τῶν ἀνθρώπων,
ὑπερβαίνει, Δέσποινα,
τὸ σὸν μυστήριον.

Λιάσωσον, Πεντὰς Ἁγίων τῆς Σαμοθράκης,
ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς σοὶ προσπίπτοντας,
καὶ δὸς εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς,
τὸν Χριστὸν δυσωποῦσα.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Τὴν Νῆσον ὑμῶν,
φυλάττετε, Πεντάρηθμοι,
καὶ πᾶσι πιστοῖς,
ἐν βίῳ συμπαρίστασθε,
πειρασμῶν τὰ νέφη ἀποδιώκοντες τάχιστα,
καὶ τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ,
ψυχαῖς καταβραβεύοντες.

ᾠδὴ δ' Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τερεῖα χριστόθυτα,
ᾧφθητε ἐν Μάκρῃ καλῶς ἀθλήσαντες,
καὶ παρέχετε ἰάματα,
τοῖς ἐξαιτουμένοις ὑμῶν δέησιν.

Σαμοθράκης γεννήματα,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας τερπνὰ καυχήματα,
Νεομάρτυρες, ἐδείχθητε,
καὶ πιστῶν ἀπάντων καταφύγια.

Φῶ πυρὶ θεοῦ ἔρωτος,
σύμπεντε φλεγόμενοι, Νεομάρτυρες,
τὸν ἐχθρὸν κατεπατήσατε,
πρέσβεις χριστωνύμων χρηματίζοντες.

Θεοτοκίον

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου,
γένετο τοῦ κόσμου ζωὴ ἢ ἄφθαρτος,
καὶ Μαρτύρων θεῖον γλύκασμα,
δι' οὗ τοῦ ἐχθροῦ πικρίας ἔλυσαν.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Υπὲρ τῆς ὑμῶν,
γενεθλίου Νήσου, Μάρτυρες,
καθικετεύσατε Χριστὸν τὸν Ἰησοῦν,
δι' ὃν προθύμως, τῷ θανάτῳ παρεδόθητε.

Στύλοι ἀκλινεῖς,
Ἐκκλησίας ἀνεδείχθητε,

καὶ πρὸς Χριστὸν πρέσβεις εὐπρόσδεκτοι,
τῶν πιστευόντων, πρὸς Αὐτὸν αἰτήσεις ἄγοντες.

Ἦέπτωκεν ἐχθροῦ,
τὸ γαυρίαμα, Μακάριοι,
ὅτε θανάτῳ παρεδόθητε πικρῶ,
διὸ τὰ τούτου, καθ' ἡμῶν βέλη ἀπώσασθε.

Θεοτοκίον

Ἔχοντες αἰεί,
πρὸς Θεόν σε μεσιτεύουσαν,
ὥσπερ Μητρί σοι καταφεύγομεν πιστοί,
καὶ ἐκζητοῦμεν, Παναμώμητε, πρεσβείαν σου.

'Ωδὴ ς'. Τὴν δέησιν.

Ἡικήσαντες,
τὸν ὑμᾶς νικήσαντα,
κατεστέφθητε στεφάνῳ τῆς νίκης,
καὶ ἀδελφῶν,
ἐστηρίξατε πίστιν,
τῶν κατιδόντων σεπτὴν ὑμῶν ἄθλησιν,
ἡμᾶς δὲ ὑπὸ πειρασμῶν,
κυκλουμένους ταχέως λυτρώσασθε.

Τὴν ἴασιν,
τῆς ψυχῆς καὶ σώματος,
ἐκζητοῦμεν, Νεομάρτυρες θεῖοι,
θήκην ὑμῶν,
ἀσπαζόμενοι πόθῳ,
τὴν περιέχουσιν λείψανα τίμια,
καὶ γὰρ ἡ χάρις ἐπ' αὐτά,
ἀνεκφοίτητος μένει ἀείποτε.

Ἄνυστακτοί,
ἐποφθέντες φύλακες,
τῶν ὑμᾶς τιμώντων, Ἅγιοι Πέντε,
ὡς ποταμοί,
εὐλογίας Κυρίου,
πᾶσι παρέχετε θεῖαν ἀνάψυξιν,
ἐκ τῶν τοῦ βίου θλιβερῶν,
καὶ ἐχθροῦ τῆς κακίας, πανεύφημοι.

Θεοτοκίον

Ευστέλλομαι,
Παναγία Δέσποινα,
ἐκ τοῦ πλήθους τῶν πολλῶν μου πταισμάτων,
παρὰ Χριστοῦ,
ἐκζητῆσαι τὴν λύσιν,
ἀμαρτημάτων δι' ὧν κατελύπησα,

Αὐτόν, διό σε, Ἀγαθή,
πάλιν πρέσβιν μου θεῖαν προβάλλομαι.

Λιάσωσον, Πεντὰς Ἁγίων τῆς Σαμοθράκης,
ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς σοὶ προσπίπτοντας,
καὶ δὸς εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς,
τὸν Χριστὸν δυσωποῦσα.

Ἦχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρῆρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τοὺς γενναίους Χριστοῦ Νεομάρτυρας,
Σαμοθράκης τὰ θεῖα βλαστήματα,
καὶ τῆς Μάκρης,
τοὺς πολιούχους ὕμνοις ἱεροῖς,
ὁμοῦ ἅπαντες πιστοί,
ἐκ καρδίας καθαρᾶς,
συντιμήσωμεν λέγοντες·
Ἅγιοι, τὰς αἰτήσεις,
τῶν ἐπικαλουμένων,
Χριστῷ προσάγετε αἰεὶ,
ἵνα δῶ ἡμῖν τὸ ἔλεος.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Σπχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19)

Ἔιπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὲς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα.

Ἦαῖς τῶν Ἀθλοφόρων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μιχαὴλ μακάριε,
σὺν τοῖς δυσὶ Γεωργίοις,
Μανουήλ, Θεόδωρε,
Σαμοθράκης ἔνδοξοι Νεομάρτυρες,
μηδαμῶς παύσητε,
χεῖρας ὑμῶν αἴρειν,
πρὸς Δεσπότην τὸν Φιλάνθρωπον,
ὅπως τὴν ἴασιν,
δῶ ἡμῶν ψυχῆς τε καὶ σώματος,
καὶ πάσης τοῦ ἀλάστορος,
προσβολῆς φυλάττη ὡς εὐσπλαγχνος,
τοὺς ὑμᾶς τιμώντας,
καὶ θήκη τῶν λειψάνων εὐλαβῶς,
προσερχομένους ἐκάστοτε,
ὡς κρουνοῖς τῆς Χάριτος.

Ῥοδὴ ζ' . Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦοῦν Χριστοῦ ἔνθες μάρτυς,
Μιχαήλ, τοῖς τιμῶσιν σὴν θεῖαν ἄθλησιν,
ὅπως τοῦ παγκακίστου,
ἐκφύγωμεν παγίδας,
καὶ Κυρίῳ συζήσωμεν,
ἅμα Ἁγίων χοροῖς,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰς οὐδὲν ἐλογίσω,
φαινομένων ἀπόλαυσιν, ὦ Θεόδωρε,
ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ σου,
ἀγάπην τοῦ Δεσπότη, ,
ἦν τοῖς πόθῳ τιμῶσί σε,
ἔνθες ὡς δῶρον τερπνόν,
καὶ μένον εἰς αἰῶνας.

Οὐρανοῦ ποθητήν σε,
ὦ Γεώργιε μάρτυς, σὲ μακαρίζομεν,
καὶ ἐκ ψυχῆς αἰτοῦμεν,
Σιῶν τῆς ἄνω δεῖξον,
ποθητὰς ἡμᾶς ἅπαντας,
ἔνθα γλυκέος Χριστοῦ,
τὸ Πρόσωπον ὀρῶμεν.

Θεοτοκίον

Μακαρία σου ὄντως!
ἡ κοιλία ἐδείχθη, Θεομακάριστε,
κυήσασα ὡς βρέφος,
Δημιουργὸν τοῦ κόσμου,
Ὅς τοὺς σὲ μακαρίζοντας,
ὡς φιλομήτωρ Υἱός,
δοξάζει εἰς αἰῶνας.

Ἦδὴ η' . Τὸν βασιλέα.

Ἄμαρτημάτων,
τὴν συγχώρησιν αἶτει,
νεομάρτυς Γεώργιε, τῶν ὕμνοις,
καταγεραιρόντων, γενναίαν ἄθλησίν σου.

Ἑῦσαι κινδύνων,
Μανουὴλ θεοφόρε,
πάντας ὅσοι πρεσβείαν σου αἰτοῦσιν,
παρὰ τοῦ Δεσπότου, δι' Ὅν ἤλοις ἠλώθης.

Ἦς ἀληθείας,
τοῦ Χριστοῦ γεγονότες,
Νεομάρτυρες, κήρυκες ἐν πράξει,
ἐν αὐτῇ βιώσαι, ἡμᾶς καταξιοῦτε.

Θεοτόκιον

Υπὲρ Υἱοῦ σου,
Νεομάρτυρες πέντε,
Παναμώμητε, ἤθλησαν γενναίως,
μεθ' ὧν τὸν Δεσπότην, αἰεὶ ἐξιλεοῦσθε.

Ἰδὲ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ρήματα ψυχοφθόρα,
ἀθληταὶ ἐν Μάκρη,
τῶν διωκτῶν ἀνδρικῶς βδελυξάμενοι,
νῦν Παραδείσῳ τρυφᾶτε,
θείων ἐλλάμψεων.

Ἦ! πλούτου ἀτιμῆτου,
οὗ ἡ Σαμοθράκη,
πλουτεῖ κατέχουσα λείψανα τίμια,
Νεομαρτύρων γενναίων,
οὓς περ ἐβλάστησε.

Ἦεώσατε καρδίας,
τῶν ὑμᾶς τιμώντων,
ὧ Νεομάρτυρες Θράκης καυχήματα,
καὶ σωτηρίαν δωρεῖσθε,
ψυχῶν αἰώνιον.

Θεοτοκίον.

Ἄνυμφευτε Παρθένε,
τῶν Νεομαρτύρων,
ἡ κραταιὰ ἐν τοῖς ἄθλοις βοήθεια,
ἡμῖν βοήθει ἀπαύστως,
τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ,
καὶ ἔνδοξοτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

*καὶ τὰ Μεγαλυνάρια
τὸ παρὸν (†) Γέροντος Γερασίμου*

Οἱ τῆς Σαμοθράκης κλεινοὶ βλαστοί,
Γεώργιος ἅμα, καὶ Θεόδωρος, Μανουήλ,
Μιχαήλ σὺν τούτοις, Γεώργιος ὁ ἄλλος,
οἱ πολιοῦχοι Μάκρης,
ἀνευφημείσθωσαν.

ἕτερα νεοσύνθετα

Χαίρει Σαμοθράκης γῆ εὐκλεής,
καὶ ἡ Μάκρης χώρα,
ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἀθλητῶν,
οἵτινες συμφώνως,
πατήσαντες τῆς Ἄγαρ,
τὴν πλάνην θαρσαλέως,
Χριστὸν ἐδόξασαν.

Χαῖρε Γεωργίων δυὰς κλεινὴ,
Μανουὴλ θεόφρον,
Μιχαὴλ τε γέρον σεμνέ,
ἅμα Θεοδώρῳ,
οἱ Πέντε Σαμοθράκης,
φύλακες καὶ προστάται,
ἐκ πάσης θλίψεως.

Τοὺς ἀσπαζομένους πανευλαβῶς,
θήκην τῶν λειψάνων,
Νεομάρτυρες τοῦ Χριστοῦ,
νόσων καὶ κινδύνων,
φυλάττετε ἀτρότους,
τοὺς πειρασμοὺς ἐκ τούτων,
ἀποδιώκοντες.

Τέκνα Σαμοθράκης χριστοστεφῆ,
ἄθλοις θαυμασίοις,
ἠγιάσατε Μάκρης γῆν,
τῶν πιστῶν ἀπάντων,
γενόμενοι προστάται,
διδάσκοντες Κυρίου,
ἀγάπην ἔνθεον.

Ἄλεξανδρουπόλεως ἱεράν,
Μητρόπολιν Πέντε,
Νεομάρτυρες θαυμαστοί,
θείαις ἰκεσίαις,
σκέπετε εὐλογοῦντες,
ποίμνιον καὶ Ποιμένα,
ὑμᾶς δοξάζοντας.

Πνεύματος τὴν χάριν δότε ἡμῖν,
τὴν ἀνεκφοιτήτως,
ἐν λειψάνοις ὑμῶν σεπτοῖς,
Μάρτυρες, σκηνοῦσαν,
ὡς Παλαμᾶς διδάσκει,
καὶ θείας Βασιλείας,
μετόχους δείξατε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,

Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς,
οἱ ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς.

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν, κλπ.

Εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρόν προσόμοιον.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἦέντε Νεομάρτυρας Χριστοῦ,
νήσου Σαμοθράκης τοὺς γόνους,
καὶ Μάκρης τοὺς πρεσβευτάς,
ῥυμνοὶ μεγαλύνοντες,
καθικετεύσωμεν
ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων,
ἐξέλεσθε τάχει,
τοὺς ὑμῖν προστρέχοντας
καὶ αἰτουμένους θερμῶς,
πάσης ἀσθενείας τὴν λύσιν,
καὶ ἀφανισμὸν προβλημάτων,
ἀθληταὶ Χριστοῦ θεοστεφάνωτοι.

Λέσποινα, πρόσδεξαι,
τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,
εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,
φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δί' εὐχῶν.

